

at man var nødt til at gøre det, fordi — for at sige det rent ud — Skolen ellers kunde komme i Vanskeligheder og ikke faa Lærere. Man vilde dog ikke udstrække det til de seminarieuddannede Lærere, der virkede ved denne Skole, fordi man ikke vilde sætte et dybere Skel mellem denne Skole og de andre kommunale Mellemskoler end nødvendigt. Nu kan man sige — og det er det, som den højtærede Undervisningsminister, jeg indrømmer med stor Behændighed, har benyttet til et Forsvar —, at Aarhus Kommune har givet cand. mag.'erne ved sine Skoler en Særstilling. Men det er virkelig ikke af Lyst, at Aarhus Kommune har bøjet af. Det kommer simpelthen deraf, at Staten og den højtærede Undervisningsminister har været med til at skabe denne Mangel paa akademisk uddannede Lærere. For det er sikkert nok, at i Sommerferien kunde man finde opslaaet 20 ledige Embeder ved Statsgymnasierne, og enhver, som er en lille Smule kendt indenfor den Verden, vidste, at ikke en Gang disse 20 Embeder kunde besættes, og man vidste, at man derved vilde vanskeliggøre Stillingen for de kommunale Gymnasier, som ikke vilde, om jeg saa maa sige, give Pote overfor denne cand. mag.-Forening. Det er det, som har skabt det nuværende Forhold.

Derfor mener jeg, at det Spørgsmaal har en lidt mere almen Interesse udover den rent lokale. Thi det, der er Spørgsmaal om, er, hvordan kan denne Lærermangel afhjælpes, som strækker sig langt videre end til denne enkelte Skole? Der kan peges paa flere Veje hertil. Der er først den naturlige Udvej, at Staten udstrakte den 27 Timers Undervisningstid, der findes ved en hel Del af dens Skoler, til samtlige Gymnasier. Det vilde selvfølgelig bidrage til, at det for Haanden værende Antal akademisk dannede Lærere slog bedre til. Jeg kan godt se, at der møder en Vanskelighed; for det er aldrig let at komme fra 24-Timers til 27 Timers egentlig Undervisningstid, og jeg ved godt, at man vil sige, at det er rent pædagogiske Hensyn, som gør, at disse lidt vanskelige Undervisningstimer skal være færre i Tal. Jeg for min Del erkender, at der er en Forskel paa at undervise i Gymnasierne og at undervise i Mellemskolen eller i Folkeskolen. Men man slaar selv Støtterne bort under denne Argumentation ved ikke at have det mindste imod at have flere end 24 Timer, naar man blot bliver betalt derfor. Jeg tror endogsaa, man har Eksempler paa, at man

ikke har noget imod at have 30 Undervisningstimer, naar man blot faar ekstra Betaling. Saa forsvinder Pædagogikken, og Økonomien kommer i dens Sted.

Den anden Vej, man kunde tænke paa at slaa ind paa, pegede jeg paa sidste Gang. Det var den, at man tog nogle vel seminarieuddannede Lærere, som havde øget deres Kundskaber paa de specielle Omraader, som Mellemskolen omfatter, det vil sige Sprogene og maaske et Par enkelte Naturfag. Ad den Vej vilde det ganske sikkert kunne lykkes at faa adskillige og vel kvalificerede Lærere til Mellemskolerne, hvorved man kunde bruge Adjunkterne og Lektorerne i Gymnasieklasserne. For det er ikke nødvendigt, at Folk skal være Adjunkter og Lektorer og have akademisk Uddannelse for at kunne undervise i Mellemskoleklasserne, hvis Elever er fra 11 til 15 Aar gamle. Det er ikke saa stort et Kunststykke at undervise den Slags Børn i begyndende Sprogkundskaber og i den naturhistoriske og fysiske Videnskab, som finder sit Udtryk ved Mellemskolens Afslutning. Det er ikke værd, at vi stylder os op, som om ikke andre Mennesker end akademisk dannede Lærere kunde udrette det.

Dernæst er der den tredje Udvej, som jeg ogsaa finder værd at tage under Overvejelse. Det var det, at man ved Gymnasieskolerne ikke havde dobbelte Rækker Mellemskoleklasser, i alt Fald ikke i de større Byer, men kun en enkelt Række, hvis man ikke vil gaa til at have seminarieuddannede Lærere. Jeg har set, at der er et svælgende Dyb befæstet mellem de akademisk uddannede og de seminarieuddannede, et Dyb, som visse Folk vil gøre saa stort som muligt, men et Dyb, jeg ikke tror er til Stede, da en Lærers Dygtighed ikke alene beror paa hans Kundskabs Omfang, men ogsaa paa hans Lærergaver. Og i Henseende til Lærergaver tror jeg ikke, at de akademisk uddannede har noget særligt Fortrin, er i særlig Grad benaadede i Modsætning til de seminarieuddannede. Jeg siger altsaa, at man kunde ogsaa tænke sig, at man i de store Byer kun havde een Række Mellemskoleklasser. I saa Fald vilde man kunne forøge Gymnasieklassernes Elevantal, og det vilde ingen Vanskeligheder volde; for i de større Byer er der Mellems- og Realskoler, som udmærket godt kunde udfylde denne Plads. Jeg kunde fristes til at føje en fjerde Udvej til. Den Deling, vi har af Gymnasiet i 3 Retninger, saaledes at der virkelig enkelte Steder sidder Lektorer og Adjunkter og un-